

הבימה
התיאטרון הלאומי

קומדיה ישנאליג עם ריביג

מאת אבי נוסבאום • בימוי עידו רוזנברג

משכנא

הצגה ראשונה: 7 בנובמבר, 2025
אולם מסקין
משך ההצגה: שעה ו-25 דקות,
ללא הפסקה

צילום סטילס גל רוזנמן
צילום ועריכת פוסטר משה נחומוביץ'
עיצוב סטודיו דפנה זילברשטיין
עריכת תוכנייה דור ורטהיימר

מאת	אבי נוסבאום
בימוי	עידו רוזנברג
דרמטורגיה	נגה אשכנזי
תפאורה	ניב מנור
תלבושות	אביה בש
מוסיקה	אלעד אדר
תאורה	קרן גרנק
עוזר במאי	כריסטופר חביב
מנהלות הצגה	לין וולרוז
	דנה פלסר
	אניטה פרדמן

השגפוא

אודי	יובל סגל
תמר	יעל לבנטל / הגר טישמן
הזאב	פיני קידרון
ארנון, מנהל הבנק	עמי סמולרצ'יק
אפי	הגר טישמן / ספיר אזולאי
בן	נדב ארטשיק
מיה	נויה אביגדור

יובל סגל, יעל לבנטל, נויה אביגדור ונדב ארטשיק

החמצה

אודי ותמר הם זוג רגיל, עם אוברדרפט רגיל ומשכנתא מפלצתית באופן רגיל. כשהם נקלעים למצוקה כלכלית ופונים לבנק לבקשת עזרה, הם מגלים שהדרך היחידה להיפטר מהמשכנתא כרוכה במוות של אחד מבני הזוג. בלית ברירה, הם מחליטים לביים את מותו של אודי על מנת לזכות בכספי הביטוח, ויוצאים למסע מטורלל שבמהלכו הם יגלו מה באמת חשוב בחיים (ספוילר: לא המשכנתא).

במדינה הזו מי שרוצה להתחיל לחיות צריך קודם למות

הכול הגמיון והדימה

ההצגה הזו, כמו הרבה דברים התחילה
כבדיחה, אבל ממש בדיחה. במופע הסטנדאפ
שלי יש בדיחה שמדברת על הסעיף הקיים
בכל משכנתא, לפיו במידה ואחד מבני
הזוג נפטר המשכנתא מתבטלת, ועל איך
שמאז שאשתי ואני גילינו את הסעיף הזה
במשכנתא, אני מרגיש שהיא מנסה לחסל
אותי...

כשהמנהל האישי שלי שמע את הבדיחה
הזו בפעם הראשונה, הוא אמר שזה נשמע
כמו רעיון מעולה למחזה שאני יכול לכתוב.

אמרתי לו שאם ככה כדאי שימצא מחזאי - כי מה לי ולכתיבת מחזות? אבל
כיוון שהוא טיפוס עקשן, הצעתי לו עסקה: הוא יקבע פגישה עם "הבימה", ואם
בתיאטרון הלאומי יחשבו שהבדיחה הזו ראויה למחזה משלה - אני בפנים. הייתי
בטוח שככה אני מוריד אותו ממני ומשיג לי בחזרה שקט, אבל אחרי הפגישה,
הבנתי שהשגתי לעצמי את ההפך המוחלט: יצאתי לכתוב את המחזה הראשון
שכתבתי בחיי, ובמילים אחרות, יצאתי למסע.

לשמחתי לא יצאתי אליו לבד. יחד עם הדרמטורגית המוכשרת נגה אשכנזי והבמאי
המופלא עידו רוזנברג, השותפים הכי מושלמים שאפשר לבקש למסע כזה,
התחלתי לשכתב, למחוק, לתקן, שוב למחוק, לכתוב מחדש, ואז שוב למחוק, עד
שלבסוף הבדיחה הפכה לסיפור. סיפור על זוגיות ועל משפחה, על חברות ועל
אהבה. על כל מה שבאמת חשוב בחיים (רמז: לא המשכנתא).

סיפור מרגש וישראלי מאוד, שצוות השחקנים המוכשר שלנו, שכולל את יובל סגל,
יעל לבנטל, פיני קידרון, הגר טישמן, ספיר אזולאי, עמי סמולרצ'יק, נויה אביגדור
ונדב ארטשיק מספרים ברגישות ובחוכמה, עד כדי כך שאני מרגיש שהם כתבו
אותו מחדש - והרבה יותר טוב מאיך שהוא התחיל.

אז אני מזמין אתכם בגאווה להצטרף לסיפור שלנו, ומבטיח לכם שיהיה כיף,
ובעיקר - יהיה מצחיק. מאוד מצחיק. הרי בעצם, הכול התחיל מבדיחה טובה.

אבי נוסבאום

היסטוריה קצרה של המשכנתא הישראלית

ניתן ללמוד, למשל, ממספר הפעמים שהופיעה המילה משכנתא בעיתונות העברית.

תוצאות החיפוש של המילה משכנתא במאגר עיתונות יהודית היסטורית:

1870-1879	9	1920-1929	405
1880-1889	11	1930-1939	2857
1890-1899	26	1940-1949	3269
1900-1909	18	1950-1959	3631
1910-1919	43	1960-1969	12074

מדיניות הממשלה הובילה להתפתחות תחום הדיור לשוק מסובסד ושוק חופשי. מעוטי היכולת הכלכלית היו זכאים לדיור ציבורי במחיר מסובסד בפריפריה. השוק החופשי כלל את הבנייה הפרטית בערים ובמרכז הארץ. בסוף שנות השישים לקחה המדינה צעד אחר. היא המשיכה לפקח על השוק ולסבסד דיור, אך השאירה את הבנייה לשוק הפרטי. בשנים הבאות נמשכה המגמה של הפרטת שוק הדיור וצמצום המעורבות של הממשלה בשוק, תוך התמקדות בפיקוח וסבסוד בלבד.

יעל לבנטל

מקור המילה משכנתא בשפה הארמית והיא מופיעה כבר בתלמוד. השימוש של חז"ל במילה די דומה לשימוש בימינו. משמעות המילה היא עירבון או שיעבוד והכוונה היא שהנכסים משועבדים למלווה עד להחזרת החוב של הלווה. על המשמעות הרווחת של המילה משכנתא בשלהי המאה התשע-עשרה ניתן ללמוד מידיעה בעיתון חבצלת, שיצא לאור בירושלים, ובה נכתב על המילה "משכנתא" כי "כה יקראו בני ירושלם לחצר ממושכן בידי איש אשר ברווחי כסף ההלוואה יאחז בהחצר בלא שכירות" (9/8/1872, עמ' 1). בימינו המשמעות של משכנתא היא הלוואה ארוכת טווח למימון דירה או נכס אחר, המובטחת על ידי שעבוד הנכס לבנק.

בעקבות גלי העלייה לאחר הקמת מדינת ישראל הוכרז על תוכנית ההתיישבות, שמטרתה המרכזית הייתה לפזר ברחבי הארץ את האוכלוסיה של העולים החדשים, אשר ברובם היו מעוטי יכולת, באמצעות דיור ציבורי שסיפקה המדינה. בשנות השישים המדינה החלה לעודד את דיירי הדיור הציבורי לרכוש את הדירות שהם גרים בהן. המדינה הציעה להם הנחה ומשכנתאות מסובסדות בתנאי החזר נוחים. כך, חלה בשנות השישים עלייה משמעותית במספר המשכנתאות שנלקחו בישראל. המשכנתא נהייתה תופעה חברתית נפוצה שעוררה, בהתאם, עניין רב בתקשורת. על כך

משכנתא: חוויית חיים ושאלות מסוגיה

"תלמה ויורם הם, מה שקוראים, זוג צעיר. אמנם בדיסקוטק תראו זוגות צעירים מהם - אבל הם ממילא לא יגיעו לשם, אף כי הם אוהבים לשמוח, לרקוד וקצת לצאת מן הכלים.

לתלמה ויורם יש צרה צרורה המונעת מהם את תענוגות החיים זה שנתיים ימים - ולכן לא ילכו לרקוד בדיסקוטק וגם לא ילכו להצגת תיאטרון טובה ולא יכבדו אחד את השני באיזה סטייק באמצע השבוע.

הם קשרו את חייהם לדירה בת שלושה חדרים בפרבר גנים ליד העיר הגדולה, התפתו לקבלן ולקחו משכנתא והלוואות בסך 12 אלף ל"י. לא היתה ברירה אחרת - אלא אם היו מסכימים להתגורר באותה דירה קטנה שכורה, בת חדר וחצי, במרכז המחניק של העיר, לגדל שם את ילדתם בת החמש ולדחות עוד ועוד את התכנית להגדלת המשפחה.

עתה יש להם דירה מרווחת, מרוהטת בצניעות, ויש להם גם חובות של 350 ל"י לחודש. בשנה הראשונה לצמצום החגורה - עדיין נשאו את סיבלם בדומיה, כמעט שלא התאוננו לא באזני החברים וגם לא באזני ההורים. ויתרו על הרבה-הרבה דברים, לאו דווקא כאלה הקשורים במותרות - אלא אם יש להתייחס אל ביקור חד-שבועי בקולנוע, אל רכישת ביגוד חגיגי וכלים נוספים למטבח, אל אכילה טובה, כפי שהורגלו בה - כאל דברי מותרות. אולם תלמה, העובדת במשרה חלקית כמזכירה בבית-ספר, ויורם פועל תעשייתי סוג א' - אשר משכורתיהם הספיקו להם, עד רכישת הדירה, לניהול אורח חיים בעל רמה סבירה - נפלו, לפתע, למין תהום של חובות וויתורים... עצבנות והולכת ומתגברת לקראת סוף החודש... השתמטות מיציאה משותפת עם חברים... החלטות להפסיק לעשן, להפסיק לקנות מתנות, להפסיק לארח, והכל - על מנת לסתום את הפרצות בתקציב המעורער החדשי שלהם, אשר לעולם אינו מתאזן וגם לא יתאזן כל עוד עליהם להקדיש כמעט מחצית ממשכורת הנטו שלהם - לתשלומי חובות עבור הדירה. השנה השניה של תשלומי החובות - היתה מלווה ביותר מאשר אי-סבלנות שגילו האחד כלפי השני. כאשר מונים את הפרוטות - נשכחות האהבות... עתה צועדים תלמה ויורם לקראת השנה השלישית בדירה בת שלושת החדרים וערימת החובות עדיין גבוהה. ברגעים מסויימים נדמה להם, כי לעולם לא יצליחו לחסל אותה...

העובדה כי שנות חייהם היפות ביותר של 'זוגות צעירים' כה רבים - הופכות להיות השנים הקשות ביותר בחייהם, שנים בהן הם משעבדים עצמם מרצון ובלית-ברירה לאותם שניים-שלושה חדרים, אשר אין כל דרך אחרת להתגורר בהם אלא אם לקנותם בתנאים הקשים של המשכנתא הצמודה - הפכה להיות 'סימן ההיכר' של רבים-רבים. אדם עובד ועמל בפרך לא כדי להעלות את הרמה הנוכחית של חייו - אלא על מנת לשלם עבור הדירה הצנועה-יחסית בה הוא מתגורר עם רעייתו ושני ילדיו. שנים על גבי שנים הוא, ראש המשפחה, או הם, מושכים בעול הדירה. ההצעות להקים בנייני דירות להשכרה, בשיתוף עם הון זר - לא נקלטו בארץ כדרך

הצעות רבות אחרות, הנוגעות לחיי היום-יום של האזרח הפשוט המרוחק ת"ק פרסא מעולמו של השר הקובע בנידון. גם הדירות המוצעות בשיכון לזוגות-צעירים - ניתנות בתנאים של משכנתא ותשלומים חדשיים אשר זוג עם ילד אינו יכול לעמוד בהם, אלא לאחר שערך מערכת ויתורים על צרכים חיוניים למדי בחייהם של אנשים צעירים.

לשיטת הדירה הקנויה ישנה השלכה גם על מידת ההתקשרות בין בני הזוג: זוגות שאין להם סיכוי לגייס את ההון היסודי לרכישת דירה, או שהם יודעים כי ייבצר מהם לעמוד בתשלומי החובות בשנים הבאות - דוחים ודוחים את מועד נישואיהם, היחסים מתקררים - והפירוד הבלתי-נמנע בא. בני-טובים, או כאלה הנושאים עיניהם לנישואין עם בנות-טובים, פיתחו לעצמם קנה-מידה מכוער, אך מעשי, להערכת ה'כלה': האם יש ביכולתם של הוריה להעניק לה דירה בת שני חדרים? שלושה חדרים? בצפון? בשיכון מחוץ לעיר? עם ריהוט? עם מכונית? נערות 'נבונות', העוסקות בציד-חתן, יודעות מתי וכיצד להבליט יתרון זה שלהן והן נושאות אותו בגאון כשם שנערה אחרת נושאת את ה--- שלה...

ובחזרה אל תלמה ויורם. כיום הם בני 32, פחות או יותר. בעוד כעשר שנים, כאשר המשכנתא הצמודה כבר תהיה (אולי...) מאחריהם, והם נשבעו כי לעולם, לעולם לא יעשו את השטות הזו, הם ימכרו את המכנסים, ירעבו ללחם אבל משכנתא צמודה - לא! ובכן, כאשר החיים יתחילו להיראות בוורוד והחגורה תהיה פחות מהודקת - יחליט הזוג הנ"ל, שכבר נתברך בינתיים בעוד ילד אחד או שנים, כי הגיעה השעה לעשות 'רמונט' בדירה, לחדש את הריפוד ולקנות סוף סוף פינת אוכל וגם וילונות וכורסה אחת טובה ליד הרדיו. הם לא יספיקו לנשום - והנה, הם נפלו עוד הפעם לתהום חובות של כמה 'אלפים' טובים. ושוב - הידוק החגורה. הפעם - לא בדיוק 'בגלל הדירה'.

השנים תחלופנה, ובינתיים יהיה צורך להדק את החגורה 'בגלל המכונית הקטנה', 'בגלל התיכון', 'בגלל האוניברסיטה' ו'בגלל החתונה של הבת' - ותלמה ויורם כבר באמת לא יהיו צעירים, תהיה להם, אפילו, כבר נכדה, וכשהבת תבוא אליהם ותספר בפנים צוהלות על ההחלטה לעבור לדירה גדולה יותר, 'בבנין גדול מחוץ לעיר עם חצר גדולה ועם דשא. נותנים שם משכנתא גדולה ואנחנו נוכל לשלם אותה אם קצת נתאמץ' - אז יגיבו ההורים בחיוך מפוקפק, נוסח 'היו זמנים': 'חשבנו כי יגיע פעם היום בו אפשר יהיה להתחיל להנות מן החיים כשעוד אתה צעיר... החיים מתחילים בארץ בגיל חמישים'.

מתוך "משכנתא על הנשמה" מאת תמר אבידר, מעריב, עמ' 14. 28.11.1966.
באדיבות מעריב מקבוצת הג'רוזלם פוסט.

יוצרים ושחקנים

עידו רוזנברג - בימוי

שחקן ובמאי. נולד ב-1984 בקריית אונו. למד בתיכון לאמנויות תלמה ילין ובבית צבי. מופיע בהצגות, מחזות זמר ותכניות טלוויזיה. בין עבודותיו כבמאי: אפס ביחסי אנוש (בית ליסין, 2019), עד קצה הקשת (הקאמרי, 2021), משחקים בחצר האחורית (בית ליסין, 2021), בואו נפתח את זה (הקאמרי, 2022), מלצרית (הקאמרי, 2023).

אבי נוסבאום - מחזאי

סטנדאפיסט, תסריטאי, מחזאי, שדרן רדיו ומנחה טלוויזיה. נולד ב-1980 בכפר סבא. במהלך שירותו הצבאי החל להופיע במועדון הקאמל קומדי קלאב. פרץ לראשונה לתודעת הציבור בשנת 2004 ב"האקדמיה לצחוק", תוכנית ריאליטי ששודרה בערוץ 2 וערוץ ביפ. כתב, הנחה והשתתף בתוכניות טלוויזיה רבות, ביניהן זה לא אולפן שישי, מועדון לילה, ארץ נהדרת, בובה של לילה, הישראלים, צא מזה, שי בשידור.

אלעד אדר - מוסיקה

פסנתרן, מלחין, מפיק מוזיקלי ומרצה. את שירותו הצבאי עשה כמעבד וכפסנתרן להקות צבאיות. בוגר האקדמיה למוזיקה בירושלים ובעל תואר שני בהצטיינות במוזיקה, מדיה וטכנולוגיה מאוניברסיטת בר אילן. הפיק וניגן במאות הפקות במה ואולפן בארץ ובחו"ל.

ניב מנור - תפאורה

בוגר המגמה לעיצוב תיאטרון באוניברסיטת תל אביב. מעצב תפאורה בתיאטרון, באופרה ולהפקות מחול. בין עבודותיו בהימיה: מי מפחד מווירג'יניה וולף (2018), גבעת חלפון אינה עונה (2019), בית בבובות (2024), מלאכים בלבן (2025).

אביה בש - תלבושות

בוגרת המסלול לעיצוב תפאורה ותלבושות בסמינר הקיבוצים. מעצבת תלבושות בהפקות רבות בתיאטרות. בין עבודותיה בהבימה: אמא אמרה שאסור (2017), עושה כרצונו (2017), רומי + ג'ולייט (2024), מעגל הגיר הקווקזי (2025).

נגה אשכנזי - דרמטורגיה

דרמטורגית, מחזאית ויוצרת קולנוע, בוגרת תואר ראשון בתיאטרון מאוניברסיטת גרינל (ארה"ב), ולימודי קולנוע באוניברסיטת הסורבון (פריז). בארה"ב עבדה כמנהלת פיתוח יצירתי באולפני פראמאונט וביימה שני סרטים באורך מלא. בין יצירותיה בתיאטרון: קיץ במריאננד (עפ"י שלום עליכם, תיאטרון גשר, 2016), גוליבר (בעקבות ג'ונתן סוויפט, תיאטרון גשר, 2017), גדר חיה (עפ"י דורית רביניאן, תיאטרון הקאמרי, 2020).

קרן גרנקה - תאורה

בוגרת המגמה לעיצוב בחוג לתיאטרון באוניברסיטת תל אביב. מעצבת תאורה לתיאטרון ולמופעי מחול, בארץ ובחו"ל. זכת פרס פסטיבל עכו 1999 ופרס התיאטרון הישראלי 2005. בין עבודותיה בהבימה: לוקאס, הכלה וצייד הפרפרים, המוות (2004), שלמה המלך ושלמי הסנדלר (2005), אוויטה (2015), הילד חולם (2018), הכבש הששה עשר (2021).

כריסטופר חביב - ע. במאי

יוצר תיאטרון, סטודנט לבימוי והוראת התיאטרון בסמינר הקיבוצים.

יעל לבנטל

בוגרת הסטודיו למשחק ניסן נתיב, ירושלים. מופיעה בתיאטרון, קולנוע וטלוויזיה. בהבימה שיחקה בהצגות: נפגעי חרדה (2010), הרובוטית (2018), גבעת חלפון אינה עונה (2019), החולה המדומה (2019), זאקופנה שלי (2021), ראש המועצה (2021), הרטיטי את לבי (2022), מעבר לדלת (2023), שידוך (2023), שוסטרמן (2023), מי את חושבת שאת (2025).

יובל סגל

בוגר ביה"ס למשחק של יורם לוינשטיין. עם סיום לימודיו הצטרף לקבוצת צעירי הבימה. מופיע בסרטים ובתכניות טלוויזיה כשחקן וכמנחה. בהבימה שיחק בהצגות: זוגיות (2001), במלחמה כמו במלחמה (2002), עקב אכילס (2002), הקומיקאים (2003), צורה לאהבה (2003), חודש בכפר (2004), הנאהבים והנעימים (2004), אכזר ורחום (2005), חתונה מושלמת (2006), אנה קרנינה (2007), לילה במאי (2009), כוכב יאיר (2010), שרי המלחמה (2012).

הגר טישמן

בוגרת בית הספר למשחק בסמינר הקיבוצים. מופיעה בתיאטרון ובטלוויזיה. בהבימה שיחקה בהצגות: יחסים מסוכנים (2015), פליישר (2016), פילומנה (2017), קח את אבא שלך ולך לעזאזל (2017), רובינא האגדה (2017), הרובוטית (2018), מקווה (2019), המלט (2021), וכי מהו טיול (2021), גלבי (2022), חפץ (2023), סיפורי מקלט (2023), לאופולדשטאט (2023), שידוך (2023), שמו הולך לפניו (2024), פעולות פשוטות (2026).

ספיר אזולאי

בוגרת הסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין. במהלך לימודיה זכתה במלגות רבות. בהבימה שיחקה בהצגות: עיתונאי על תנאי (2017), זרים מושלמים (2018), ראש המועצה (2021), משוגע עליה (2022), המודעה (2023), לאופולדשטאט (2023), סיפורי מקלט (2023), הסוחר מוונציה (2025), הערת שוליים (2025).

פיני קדרון

בוגר "בית צבי". מופיע בהצגות, תכניות טלוויזיה וסרטים למבוגרים ולילדים. משחק ב"הבימה" משנת 2000. בהבימה שיחק בהצגות רבות, ביניהן: המכשפה (2000), תמרה (2002), ללכת עד הסוף (2003), בגדי המלך (2004), מבקר המדינה (2005), נודניק (2006), החותנת (2007), נתתי לה חיי (2011), רעל ותחרה (2012), גבירתי הנאווה (2013), לבד בברלין (2016), בעלה של אשתי (2017), רובינא האגדה (2017), שייקספיר מאוהב (2017), זרים מושלמים (2018), הבגידה (2020), בוסתן ספרדי (2021), הנוקמים, סיפור אהבה (2022), קזבלו (2022), שידוך (2023), האמיני יום יבוא (2024).

עמי סמולרצ'יק

בוגר הסטודיו למשחק בהנהלת ניסן נתיב. מופיע בתיאטרון, טלוויזיה וקולנוע. בהבימה שיחק בהצגות: מבקר המדינה (2005), נודניק (2006), רומנטיקה (2007), מוריס שימל (2010), לזיסטרטה - פנטזיה קומית על שלום (2013), החייל האמיץ שוויק (2013), פאניקה (2014), ז'קו (2015), לבד בברלין (2016), בעלה של אשתי (2017), עיתונאי על תנאי (2017), שייקספיר מאוהב (2017), הרובוטית (2018), עוד חוזר הניגון (2021), וכי מהו טיול (2021), אידה (2022), הרטיטי את לבי (2022), הגברת הראשונה (2023), מעבר לדלת (2023), שוסטרמן (2023), חתונה מאוחרת (2024), תרקדי אותי (2025).

נויה אביגדור

בוגרת מגמת תיאטרון בעירוני א' לאומנויות, תל אביב. בהבימה שיחקה בהצגה: משוגע עליה (2022).

נדב ארטשיקי

בוגר הסטודיו למשחק מייסודו של יורם לוינשטיין. בהבימה שיחק בהצגות: אביבה אהובתי (2023), אנפרנד (2024), לייק הום (2025).

- ומה עשית?
- כמעשה כל הקבלנים שוב עשיתי.
- בקשתי ומצאתי קבלנות אחרת,
- גדולה גם מזו. ראשית-כל לקחתי
- דמי-קדימה, כנהוג. מקצת נתתי
- לבעלי-החובות ומקצת הנחתי לעסק
- ולפרנסת-הבית...
- וקבלנות זו? - חזר המשכיל והפסיקו.
- זו הפסדה ברי מלכתחלה.
- אם-כן, תמה המשכיל, מה סופו של דבר?
- לגלג עליו הקבלן:
- אי אתה יודע סופו של דבר? סוף אדם
- למות...

מתוך ספר הבידיחה והחידוד מאת אלתר
דרויאנוב, הוצאת המחבר, עמ' ב-ג,
תרצ"ה

- שבת אחרי שינה של צהרים יצאו קבלן
- מפורסם ומשכיל מפורסם לטייל.
- אמר הקבלן למשכיל:
- על הקבלנות הראשונה שלי אתה
- שואל... כל מה שירשתי מבית-אבא
- הפסדתי בה, וגם ממונם של אחרים
- קברתי בבור-צרה זו.
- ומה היתה תקנתך? - שאל המשכיל.
- כמעשה כל הקבלנים עשיתי. בקשתי
- ומצאתי קבלנות אחרת, גדולה מזו.
- ראשית-כל לקחתי דמי-קדימה, כנהוג.
- מקצת נתתי לבעלי-החובות ומקצת
- הנחתי לעסק ולפרנסת-הבית...
- וקבלנות זו היא שהעשירה אותך? -
- הפסיקו המשכיל.
- לא דובים ולא יער... בה הפסדתי עוד
- יותר.

נאנחנו המדינה היחידה בעולם שהאופציה לרמות מובנית
 במערכת. זו המורשת שלנו כעם: עקיצות

פינוי קידרון, עמי סמולרצ'יק

קופון: 03-6295555. כרטיסים לקבוצות: 03-5266707, 03-5266608, 03-5266607
 www.habima.co.il. תלמידים ונוער: 03-5266609. רכישת הצגות חוץ: 03-5266705